

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

**Strasbourg, 11. ožujka 2026.
(OR. en)**

**2025/0322(COD)
LEX 2490**

**PE-CONS 56/1/25
REV 1**

**POLCOM 348
COMER 160
COLAC 189
AGRI 628
CODEC 1862**

**UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA O PROVEDBI BILATERALNIH
ZAŠTITNIH KLAUZULA IZ SPORAZUMA O PARTNERSTVU IZMEĐU EU-A I
MERCOSURA I PRIVREMENOG SPORAZUMA O TRGOVINI IZMEĐU EU-A I
MERCOSURA ZA POLJOPRIVREDNE PROIZVODE**

UREDBA (EU) 2026/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 11. ožujka 2026.

**o provedbi bilateralnih zaštitnih klauzula
iz Sporazuma o partnerstvu između EU-a i Mercosura
i Privremenog sporazuma o trgovini između EU-a i Mercosura za poljoprivredne proizvode**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom¹,

¹ Stajalište Europskog parlamenta od 10. veljače 2026. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 5. ožujka 2026.

budući da:

- (1) Sporazum o partnerstvu između EU-a i Mercosura („Sporazum o partnerstvu”) i Privremeni sporazum o trgovini između EU-a i Mercosura („Privremeni sporazum o trgovini”) osiguravaju povlašteno postupanje za proizvode koji su podrijetlom iz zemalja Mercosura ili su im namijenjeni i sadržavaju bilateralne zaštitne klauzule za privremeno povlačenje carinskih povlastica. Specifičnosti pojedinih poljoprivrednih proizvoda obuhvaćenih tim sporazumima („Sporazumi“), kao i ranjiv položaj najudaljenijih regija Unije, kako je navedeno u članku 349. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), iziskuju *ad hoc* odredbe.
- (2) Cilj je Sporazuma o partnerstvu i Privremenog sporazuma o trgovini zaštititi Unijine proizvođače osjetljivih proizvoda u poljoprivrednom sektoru ograničavanjem povlastica na carinske kvote.
- (3) Unija zadržava svoje pravo na poduzimanje globalnih zaštitnih mjera u skladu sa Sporazumom WTO-a o zaštitnim mjerama te Sporazumom o partnerstvu i Privremenim sporazumom o trgovini.
- (4) Unija je odlučna brzo i učinkovito primjenjivati bilateralne zaštitne klauzule kako bi suzbila moguće negativne učinke smanjenja carina u skladu sa Sporazumom o partnerstvu i Privremenim sporazumom o trgovini, uključujući za proizvode čiji je pristup tržištu ograničen carinskim kvotama.
- (5) Potrebno je utvrditi postupke kako bi se zajamčila učinkovita provedba bilateralnih zaštitnih klauzula za poljoprivredne proizvode.

- (6) Kašnjenje u primjeni opravdanih zaštitnih mjera moglo bi uzrokovati štetu Unijanim poljoprivrednicima u jednoj ili više država članica koju bi moglo biti teško ispraviti.
- (7) Stoga je primjereno utvrditi posebne postupke u skladu sa sporazumima kako bi se zajamčila pravodobna provedba bilateralnih zaštitnih klauzula u Sporazumu o partnerstvu i Privremenom sporazumu o trgovini u pogledu određenih osjetljivih poljoprivrednih proizvoda.
- (8) Zaštitne mjere treba razmatrati samo ako se dotični proizvod uvozi u Uniju u toliko povećanim količinama, u apsolutnom iznosu ili u odnosu na proizvodnju Unije, i pod takvim uvjetima da uzrokuje ili prijeti da će uzrokovati ozbiljnu štetu Unijanim proizvođačima istovjetnih ili izravno konkurentskih proizvoda. Zaštitne mjere trebale bi biti u jednom od oblika iz sporazuma.
- (9) Praćenje i preispitivanje Sporazuma o partnerstvu i Privremenog sporazuma o trgovini , vođenje ispitnih postupaka i, prema potrebi, uvođenje zaštitnih mjera trebalo bi provoditi na najtransparentniji mogući način.
- (10) Države članice trebale bi obavješćivati Komisiju o svim kretanjima uvoza zbog kojih bi moglo biti potrebno uvođenje zaštitnih mjera.
- (11) Pouzdanost statistike povezane s cjelokupnim uvozom iz dotičnih zemalja u Uniju ključna je za utvrđivanje jesu li ispunjeni uvjeti za uvođenje zaštitnih mjera.

- (12) Pozornim praćenjem svih osjetljivih proizvoda trebalo bi se olakšati donošenje pravodobnih odluka u pogledu mogućeg pokretanja ispitnih postupaka i naknadne primjene zaštitnih mjera. Stoga bi Komisija trebala neprestano i proaktivno pratiti uvoz svih osjetljivih proizvoda od datuma stupanja na snagu Sporazuma o partnerstvu ili Privremenog sporazuma o trgovini. Praćenje bi trebalo proširiti na druge proizvode ili sektore ako odgovarajuća industrija Unije Komisiji podnese valjano obrazložen zahtjev. Komisija bi najmanje svakih šest mjeseci trebala podnositi izvješće o praćenju, koje sadržava njezinu ocjenu učinka uvoza osjetljivih proizvoda na koje se primjenjuje povlašteni pristup tržištu na temelju Sporazuma, uključujući podatke o obujmu uvoza i cijenama svih osjetljivih proizvoda.
- (13) Također je potrebno odrediti rokove za pokretanje ispitnih postupaka i utvrđivanje jesu li zaštitne mjere primjerene, s ciljem osiguravanja da takvo utvrđivanje bude brzo, čime bi se povećala pravna sigurnost za dotične gospodarske subjekte.
- (14) U kritičnim okolnostima Komisija bi trebala brzo uvesti privremene zaštitne mjere.
- (15) Zaštitne mjere trebalo bi primjenjivati samo u onoj mjeri i onoliko dugo koliko je potrebno za sprečavanje ozbiljne štete i olakšavanje prilagodbe. Trebalo bi utvrditi najdulje trajanje zaštitnih mjera i posebne odredbe u pogledu produljivanja i preispitivanja tih mjera.

- (16) Kako bi se izmijenio Prilog ovoj Uredbi, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s izmjenom popisa osjetljivih proizvoda. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.². Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (17) Provedba bilateralnih zaštitnih klauzula i uspostava transparentnih kriterija za privremenu suspenziju carinskih povlastica predviđenih u Sporazumima iziskuje jedinstvene uvjete za donošenje privremenih i konačnih zaštitnih mjera, uvođenje mjera prethodnog nadzora, završetak ispitnog postupka bez uvođenja mjera i privremenu suspenziju carinskih povlastica.

² SL L 123, 12.5.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinsttit/2016/512/oj.

- (18) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća³.
- (19) Za donošenje mjera prethodnog nadzora i privremenih zaštitnih mjera trebalo bi primjenjivati savjetodavni postupak s obzirom na učinke tih mjera i njihovu sekvencijalnu logiku u odnosu na donošenje konačnih zaštitnih mjera. Postupak ispitivanja trebao bi se primjenjivati na uvođenje konačnih zaštitnih mjera i na preispitivanje takvih mjera.
- (20) Komisija bi trebala donijeti provedbene akte koji se odmah primjenjuju kada to zahtijevaju krajnje hitni razlozi ako bi, u opravdanim slučajevima, odgoda uvođenja privremenih zaštitnih mjera prouzročila teško popravljivu štetu ili kako bi se spriječio negativan učinak na tržište Unije zbog povećanja uvoza.
- (21) Trebalo bi urediti postupanje s povjerljivim informacijama kako se ne bi otkrile poslovne tajne.

³ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (22) Komisija bi Europskom parlamentu i Vijeću trebala podnositi godišnje izvješće o primjeni zaštitnih mjera,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

Ovom se Uredbom utvrđuju odredbe za provedbu bilateralnih zaštitnih klauzula iz Sporazuma o partnerstvu između EU-a i Mercosura („Sporazum o partnerstvu”) i Privremenog sporazuma o trgovini između EU-a i Mercosura („Privremeni sporazum o trgovini”)u pogledu poljoprivrednih proizvoda.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

1. „Sporazum” znači Privremeni sporazum o trgovini i, nakon njegova stupanja na snagu, Sporazum o partnerstvu;
2. „bilateralna zaštitna klauzula” znači odredba koja se odnosi na privremenu suspenziju carinskih povlastica koja je utvrđena u poglavlju o bilateralnim zaštitnim mjerama Sporazuma;
3. „zainteresirane strane” znači strane na koje utječe uvoz proizvoda, uključujući:
 - (a) izvoznike ili strane proizvođače ili uvoznike proizvoda koji je predmet postupka, ili trgovinsko ili poslovno udruženje čije članove većinom čine proizvođači, izvoznici ili uvoznici tog proizvoda;
 - (b) vladu stranke izvoznice; i

- (c) proizvođače istovjetnog ili izravno konkurentskog proizvoda u stranki uvoznici ili trgovinskom i poslovnom udruženju čiji članovi pretežito proizvode istovjetni ili izravno konkurentski proizvod na području stranke uvoznice;
4. „industrija Unije” znači proizvođači iz Unije u cjelini koji proizvode istovjetni ili izravno konkurentski proizvod i posluju na području Unije ili proizvođači iz Unije čija ukupna proizvodnja istovjetnog ili izravno konkurentskog proizvoda obično čini više od 50 %, a u iznimnim okolnostima najmanje 25 % ukupne proizvodnje tog proizvoda;
5. „ozbiljna šteta” znači znatno ukupno pogoršanje položaja industrije Unije;
6. „prijetnja ozbiljne štete” znači ozbiljna šteta koja je očito neminovna na temelju činjenica, a ne pukih tvrdnji, nagađanja ili male vjerojatnosti;
7. „proizvodi” znači poljoprivredni proizvodi navedeni u Prilogu 1. Sporazumu WTO-a o poljoprivredi koji podliježu obvezi smanjenja carina kako je navedeno u Dodatku 10.-A-1. (Raspored ukidanja carina za Europsku uniju) Sporazumu o partnerstvu i Dodatku 2.-A-1. (Raspored ukidanja carina za Europsku uniju) Privremenom sporazumu o trgovini;
8. „osjetljivi proizvodi” znači proizvodi navedeni u Prilogu ovoj Uredbi;

9. „istovjetan ili izravno konkurentski proizvod” znači:
- (a) proizvod koji je identičan, što znači u svim aspektima istovjetan, predmetnom proizvodu;
 - (b) proizvod koji, iako nije istovjetan u svim aspektima, ima obilježja koja su vrlo slična obilježjima predmetnog proizvoda; ili
 - (c) proizvod koji se izravno natječe na unutarnjem tržištu stranke uvoznice s obzirom na stupanj zamjenjivosti, osnovna fizička svojstva i tehničke specifikacije, konačnu uporabu i distribucijske kanale;

popis tih čimbenika nije konačan niti se jedan ili više tih čimbenika mogu smatrati odlučujućima;

10. „prijelazno razdoblje” znači:
- (a) razdoblje od 12 godina od datuma stupanja na snagu Sporazuma; ili
 - (b) razdoblje od 18 godina od datuma stupanja na snagu Sporazuma za robu za koju je u rasporedu ukidanja carina Unije predviđeno ukidanje carina u roku od 10 ili više godina;
11. „dotična zemlja” znači Mercosur kao pojedinačni subjekt ili jedna ili više država Mercosura koje su stranke Sporazuma.

Članak 3.

Načela

1. Zaštitna mjera može se uvesti u skladu s ovom Uredbom ako se proizvod koji je podrijetlom iz dotične zemlje uvozi u Uniju:
 - (a) u toliko povećanim količinama, u apsolutnom iznosu ili u odnosu na proizvodnju ili potrošnju Unije; i
 - (b) pod takvim uvjetima da uzrokuje ili prijete da će uzrokovati ozbiljnu štetu industriji Unije; i
 - (c) povećanje uvoza rezultat je učinka obveza preuzetih u okviru Sporazuma, uključujući sniženje ili ukidanje carina na taj proizvod.

2. Zaštitna mjera može biti u jednom od sljedećih oblika:
 - (a) suspenzija daljnjeg sniženja stope carine za dotični proizvod predviđenog u Prilogu 10.-A (Raspored ukidanaj carina) Sporazumu o partnerstvu i Prilogu 2.-A (Raspored ukidanja carina) Privremenom sporazumu o trgovini s dotičnom zemljom;

- (b) povećanje stope carine za dotični proizvod na razinu koja ne premašuje nižu od sljedećih stopa:
- i. stopa carine utvrđena prema načelu najpovoljnije nacije za dotični proizvod koja se primjenjuje u trenutku poduzimanja zaštitne mjere; ili
 - ii. osnovna stopa carine predviđena u Prilogu 10.-A (Raspored ukidanja carina) Sporazumu o partnerstvu i Prilogu 2.-A (Raspored ukidanja carina) Privremenom sporazumu o trgovini s dotičnom zemljom.

Članak 4.

Praćenje

1. Komisija neprestano i proaktivno prati tržište osjetljivih proizvoda u Uniji, posebno kretanja uvoza i izvoza, proizvodnje i cijena, uz potporu tržišnih opservatorija Unije uspostavljenih Uredbom (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁴. U tu svrhu Komisija redovito surađuje i razmjenjuje podatke s državama članicama, Europskim parlamentom i industrijom Unije.

⁴ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).

2. Komisija brzo ocjenjuje stanje na tržištu na temelju praćenja iz stavka 1. povezivanjem mogućeg povećanja uvoza relevantnih osjetljivih proizvoda s kretanjem proizvodnje ili potrošnje, cijene i tržišnog udjela na tržištu Unije te izvoza iz Unije.
3. Na temelju valjano obrazloženog zahtjeva dotične industrije Unije Komisija može proširiti područje praćenja iz stavka 1. na bilo koje proizvode različite od onih koji su navedeni u Prilogu.
4. Suradnja i razmjena podataka provode se vertikalno, između Komisije i država članica, i horizontalno, među državama članicama.
5. Najkasnije mjesec dana prije datuma stupanja Sporazuma na snagu Komisija državama članicama na raspolaganje stavlja tehničke parametre i vrste podataka koji se mogu pratiti na tržištima na nacionalnoj razini.
6. Komisija najmanje svakih šest mjeseci Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o praćenju koje sadržava njezinu ocjenu učinka uvoza osjetljivih proizvoda na koje se primjenjuje povlaštenu pristup tržištu na temelju Sporazuma. To izvješće obuhvaća tržište Unije te, ako je relevantno, specifično stanje u jednoj ili više država članica.

Članak 5.

Pokretanje ispitnog postupka

1. Ispitni postupak pokreće Komisija na zahtjev države članice, bilo koje fizičke ili pravne osobe koja djeluje u ime industrije Unije ili bilo kojeg udruženja koje nema pravnu osobnost i koje djeluje u ime industrije Unije ako postoje dostatni dokazi *prima facie* o ozbiljnoj šteti ili prijetnji ozbiljne štete za industriju Unije, kako je utvrđeno na temelju čimbenika iz članka 7. stavka 5.
2. Zahtjevi za pokretanje ispitnog postupka moraju sadržavati sljedeće informacije:
 - (a) naziv i opis uvezenog predmetnog proizvoda, njegov tarifni broj i važeće tarifno postupanje te naziv i opis istovjetnog ili izravno konkurentskog proizvoda;
 - (b) nazive i adrese proizvođača ili udruženja koji podnose zahtjev, ako je primjenjivo;
 - (c) ako je dostupan, popis svih poznatih proizvođača istovjetnog ili izravno konkurentskog proizvoda;
 - (d) obujam proizvodnje proizvođača koji podnose zahtjev ili su u njemu zastupljeni i procjenu proizvodnje drugih poznatih proizvođača istovjetnog ili izravno konkurentskog proizvoda;

- (e) stopu i iznos povećanja uvoza dotičnog proizvoda u apsolutnom i relativnom smislu, tijekom najmanje 36 mjeseci prije datuma podnošenja zahtjeva za pokretanje ispitnog postupka, za koji su dostupni podatci;
 - (f) razinu uvoznih cijena tijekom istog razdoblja, kao i cijenu istovjetnih ili izravno konkurentskih proizvoda; i
 - (g) udio domaćeg tržišta koji zauzima povećani uvoz i promjene u industriji Unije koje se odnose na razinu prodaje na domaćem tržištu, proizvodnje, zaliha, cijena za tržište Unije, produktivnosti, iskorištenosti kapacitetâ, dobiti i gubitaka te zaposlenosti tijekom najmanje 36 mjeseci prije datuma podnošenja zahtjeva, za koje su dostupni podatci.
3. Opseg proizvoda koji je predmet ispitnog postupka može obuhvaćati jednu ili više tarifnih stavki ili jedan ili više podsegmenata jedne ili više tarifnih stavki, ovisno o specifičnim tržišnim okolnostima, ili može slijediti bilo koju segmentaciju proizvoda koja se uobičajeno primjenjuje u industriji Unije.
4. Ispitni postupak može se pokrenuti i u slučaju naglog velikog porasta uvoza u jednoj ili više država članica, pod uvjetom da postoje dostatni dokazi *prima facie* o ozbiljnoj šteti ili prijetnji ozbiljne štete za industriju Unije, kako je utvrđeno na temelju čimbenika iz članka 7. stavka 5.

5. Prije nego što pokrene ispitni postupak Komisija državama članicama dostavlja presliku zahtjeva za pokretanje ispitnog postupka.
6. Ako je za Komisiju očito da postoje dostatni dokazi *prima facie* koji opravdavaju pokretanje ispitnog postupka, Komisija pokreće ispitni postupak i objavljuje obavijest o pokretanju ispitnog postupka („obavijest o pokretanju ispitnog postupka”) u *Službenom listu Europske unije*. Komisija pokreće ispitni postupak u roku od mjesec dana od datuma kada Komisija primi zahtjev u skladu sa stavkom 1.
7. U skladu sa Sporazumom obavijest o pokretanju ispitnog postupka sadržava sljedeće informacije:
 - (a) ime podnositelja zahtjeva;
 - (b) potpuni opis uvezenog proizvoda iz ispitnog postupka i njegovo razvrstavanje prema Harmoniziranom sustavu;
 - (c) rok za podnošenje zahtjeva za saslušanje;
 - (d) rokove za registraciju zainteresirane strane i za dostavu informacija, izjava i drugih dokumenata;
 - (e) adresu na kojoj se mogu pregledati zahtjev i drugi dokumenti povezani s ispitnom postupkom;

- (f) naziv, adresu i e-adresu ili broj telefona ili telefaksa ustanove koja može pružiti dodatne informacije; i
- (g) sažetak činjenica na kojima se temelji pokretanje ispitnog postupka, uključujući podatke o uvozu koji se navodno povećao u apsolutnom ili relativnom smislu u odnosu na ukupnu proizvodnju i analizu stanja industrije Unije na temelju svih elemenata navedenih u zahtjevu.

Članak 6.

Pokretanje ispitnog postupka za osjetljive proizvode

1. Ne dovodeći u pitanje članak 5., Komisija bez odgode pokreće ispitni postupak koji se odnosi na osjetljive proizvode ako postoje dostatni dokazi *prima facie*, na primjer dobiveni praćenjem i ocjenom stanja na tržištu iz članka 4. stavaka 1. i 2., o ozbiljnoj šteti ili prijetnji ozbiljne štete za industriju Unije, uključujući slučajeve u kojima je geografski koncentrirana u jednoj ili više država članica.
2. Komisija prioritarno ispituje postoje li dokazi *prima facie* kako je navedeno u stavku 1. u slučajevima naglog velikog porasta uvoza ili smanjenja domaćih cijena koncentriranog u jednoj ili više država članica, ili u slučaju naglog velikog porasta uvoza ili smanjenja cijene proizvoda, a proizvođači istovjetnih ili izravno konkurentskih proizvoda iz Unije imaju poslovni nastan pretežno u jednoj ili više država članica.

3. Ako nema naznaka o suprotnome, Komisija povećanje u pravilu za više od 5 % u odnosu na trogodišnji prosjek količine uvoza određenog proizvoda iz dotične zemlje pod povlaštenim uvjetima smatra dokazom prima facie o ozbiljnoj šteti ili prijetnji ozbiljne štete za industriju Unije, ako je istodobno prosječna uvozna cijena tog uvoza iz dotične zemlje u pravilu najmanje 5 % niža od relevantne prosječne domaće cijene istovjetnih ili izravno konkurentskih proizvoda tijekom istog razdoblja, na temelju dostupnih podataka.
4. Ako nema naznaka o suprotnome, Komisija smanjenje u pravilu za više od 5 % u odnosu na trogodišnji prosjek prosječne uvozne cijene određenog proizvoda iz dotične zemlje uvezenog u Uniju pod povlaštenim uvjetima smatra dokazom prima facie o ozbiljnoj šteti ili prijetnji ozbiljne štete za industriju Unije, ako je istodobno prosječna uvozna cijena tog proizvoda iz dotične zemlje u pravilu najmanje 5 % niža od relevantne prosječne domaće cijene istovjetnih ili izravno konkurentskih proizvoda tijekom istog razdoblja, na temelju dostupnih podataka.
5. Pri utvrđivanju postojanja dokaza prima facie o ozbiljnoj šteti Komisija se ne ograničava na kvantitativne pragove navedene u ovom članku. Jasne naznake pogoršanja gospodarskog stanja industrije u cijeloj Uniji ili na razini država članica, uključujući postojano smanjivanje domaćih cijena, mogu biti dostatne da se dokaže postojanje dokaza prima facie o ozbiljnoj šteti i mogu opravdati pokretanje ispitnog postupka.

Članak 7.

Vođenje ispitnog postupka

1. Komisija pokreće ispitni postupak nakon objave obavijesti o pokretanju ispitnog postupka u skladu s člankom 5. stavcima 6. i 7.
2. Komisija može zahtijevati od država članica da dostave informacije, a države članice poduzimaju sve potrebne korake za ispunjenje tog zahtjeva. Ako su informacije na koje se zahtjev odnosi od općeg interesa i nisu povjerljive u smislu članka 13., dodaju se u spis koji nije povjerljiv, kako je predviđeno u stavku 9. ovog članka.
3. Ako je to moguće, ispitni postupak zaključuje se u roku od šest mjeseci od datuma objave obavijesti o pokretanju ispitnog postupka u *Službenom listu Europske unije*. Taj je rok moguće produljiti za dodatna tri mjeseca u iznimnim okolnostima, kao što su neuobičajeno velik broj zainteresiranih strana ili složene situacije na tržištu. Komisija o svakom takvom produljenju obavješćuje sve zainteresirane strane i objašnjava razloge za produljenje. Ako se ispitni postupak odnosi na osjetljive proizvode, Komisija ga završava što prije kako bi donijela konačnu odluku u roku od četiri mjeseca od datuma objave obavijesti o pokretanju postupka u *Službenom listu Europske unije*.
4. Komisija traži sve informacije koje smatra potrebnima za utvrđivanje uvjeta navedenih u članku 3. stavku 1. i, prema potrebi, provjerava te informacije.

5. Komisija ocjenjuje sve relevantne gospodarske pokazatelje te objektivne i mjerljive čimbenike koji utječu na situaciju u industriji Unije, a posebno stopu i iznos povećanja uvoza dotičnog proizvoda, u apsolutnom i relativnom smislu, udio domaćeg tržišta koji zauzima povećani uvoz, promjene u industriji Unije koje se odnose na razinu prodaje, uključujući cijene, te razinu proizvodnje, produktivnosti, iskorištenosti kapacitetâ, dobiti i gubitaka te zaposlenosti. Taj popis nije taksativan te Komisija pri utvrđivanju postoji li ozbiljna šteta ili opasnost od ozbiljne štete može uzeti u obzir druge relevantne čimbenike, poput zaliha, povrata na uloženi kapital, novčanog toka, razine tržišnih udjela i drugih čimbenika koji uzrokuju ili su možda prouzročili ozbiljnu štetu industriji Unije, odnosno postoji opasnost da je uzrokuju.
6. Zainteresirane strane koje su dostavile informacije u skladu s člankom 5. stavkom 7. točkom (d) i zastupnici dotične zemlje mogu, na pisani zahtjev, izvršiti uvid u sve informacije povezane s ispitnim postupkom koje je pribavila Komisija, a koje nisu interni dokumenti koje su izradila tijela Unije ili tijela država članica, pod uvjetom da su takve informacije relevantne za iznošenje njihova slučaja, nisu povjerljive u smislu članka 13. te da se Komisija njima služi u ispitnom postupku. Zainteresirane strane također mogu priopćiti svoja stajališta o takvim informacijama. Komisija uzima u obzir ta stajališta ako postoje dostatni dokazi *prima facie* koji ih podupiru.

7. Komisija osigurava da su svi podatci i statistički podatci koji se upotrebljavaju za ispitni postupak reprezentativni, dostupni, razumljivi, transparentni i provjerljivi.
8. Čim se uspostavi potreban tehnički okvir, Komisija osigurava lozinkom zaštićen internetski pristup spisu koji nije povjerljiv („internetska platforma”), kojim ona upravlja i putem kojeg se šire sve informacije koje su relevantne, a nisu povjerljive u smislu članka 13. Zainteresiranim stranama, državama članicama i Europskom parlamentu dodjeljuje se pristup internetskoj platformi.
9. Komisija saslušava zainteresirane strane, posebno ako su u roku utvrđenom u obavijesti o pokretanju ispitnog postupka objavljenoj u *Službenom listu Europske unije* podnijele pisani zahtjev u kojem su dokazale da bi rezultat ispitnog postupka mogao utjecati na njih i da postoje posebni razlozi zbog kojih ih treba saslušati. Komisija zainteresirane strane saslušava više puta ako za to postoje posebni razlozi.
10. Komisija pomoću posebne Službe za pomoć malim i srednjim poduzećima (MSP-ovi) olakšava različitim i fragmentiranim industrijskim sektorima, koji se uvelike sastoje od malih i srednjih poduzeća, pristup ispitnom postupku, primjerice širenjem svijesti, pružanjem općih informacija i objašnjenja o postupcima i o tome kako podnijeti zahtjev, objavljivanjem standardnih upitnika na svim službenim jezicima Unije te odgovaranjem na opće upite koji se ne odnose na konkretne slučajeve. Služba za pomoć MSP-ovima stavlja na raspolaganje standardne obrasce za statističke podatke, koji se moraju podnijeti za potrebe provjere reprezentativnosti, te upitnike.

11. Ako informacije nisu dostavljene u rokovima koje je utvrdila Komisija ili ako je ispitni postupak znatno otežan, Komisija može donijeti odluku na temelju dostupnih činjenica. Ako Komisija utvrdi da je bilo koja zainteresirana strana ili bilo koja treća strana dostavila lažne ili zavaravajuće informacije, ne uzima u obzir te informacije i može se osloniti na dostupne činjenice.
12. Pri Komisiji se osniva ured službenika za saslušanja, čije su ovlasti i odgovornosti utvrđene u mandatu koji je donijela Komisija i koji štiti učinkovito ostvarivanje postupovnih prava zainteresiranih strana.
13. Komisija pismeno obavješćuje dotičnu zemlju o pokretanju ispitnog postupka.

Članak 8.

Mjere prethodnog nadzora

1. Komisija može donijeti mjere prethodnog nadzora u pogledu uvoza pojedinog proizvoda iz dotične zemlje ako je kretanje uvoza tog proizvoda takvo da bi moglo dovesti do jedne od situacija iz članka 3., 5. i 6. Te mjere prethodnog nadzora donose se provedbenim aktima u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 19. stavka 2.

2. Mjere prethodnog nadzora važeće su u ograničenom razdoblju. Osim ako je drukčije predviđeno, te mjere prestaju važiti na kraju drugog šestomjesečnog razdoblja koje slijedi nakon prvih šest mjeseci od uvođenja tih mjera.

Članak 9.

Uvođenje privremenih zaštitnih mjera

1. Komisija donosi privremene zaštitne mjere u kritičnim okolnostima, u kojima bi odgoda vjerojatno mogla prouzročiti teško popravljivu štetu, zbog čega je nužno trenutačno djelovanje, u skladu s prethodnim utvrđivanjem Komisije na temelju čimbenika iz članka 7. stavka 5. da postoje dostatni dokazi *prima facie* o tome da se proizvod koji je podrijetlom iz dotične zemlje uvozi:
 - (a) u toliko povećanim količinama, u apsolutnom iznosu ili u odnosu na proizvodnju Unije; i
 - (b) pod takvim uvjetima da uzrokuje ili prijeti da će uzrokovati ozbiljnu štetu industriji Unije; i
 - (c) povećanje uvoza posljedica je sniženja ili ukidanja carina na taj proizvod.
2. Te privremene zaštitne mjere donose se provedbenim aktima u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 19. stavka 2.

3. U slučaju osjetljivih proizvoda privremene zaštitne mjere donose se u skladu s postupkom iz članka 19. stavka 4. bez odgode, a u svakom slučaju u roku od najviše 21 dana od pokretanja ispitnog postupka kako bi se izbjeglo nanošenje teško popravljive štete industriji Unije, među ostalim ako bi takva šteta bila geografski koncentrirana u jednoj ili više država članica.
4. Zbog opravdanih krajnje hitnih razloga kada država članica zahtijeva trenutačnu intervenciju Komisije i kada su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 1. ovog članka, Komisija u skladu s postupkom iz članka 19. stavka 4. donosi provedbene akte koji se odmah primjenjuju. Komisija donosi odluku u roku od pet radnih dana od primitka zahtjeva.
5. Privremene zaštitne mjere ne smiju se primjenjivati dulje od 200 kalendarskih dana.
6. Ako se privremene zaštitne mjere ukinu jer je ispitni postupak pokazao da uvjeti utvrđeni u članku 3. stavku 1. nisu ispunjeni, bez odgode se izvršava povrat svih carina naplaćenih zbog tih privremenih zaštitnih mjera.
7. Privremene zaštitne mjere primjenjuju se na svaki proizvod koji je stavljen u slobodan promet nakon datuma stupanja na snagu tih mjera. Međutim, takvim se mjerama ne sprečava stavljanje u slobodan promet proizvoda koji su već na putu u Uniju ako nije moguće promijeniti odredište tih proizvoda.

8. Ako Komisija utvrdi da se privremena zaštitna mjera primjenjuje na Mercosur kao pojedinačni subjekt, Paragvaj se izuzima od primjene mjere, osim ako rezultat ispitnog postupka pokaže da je ozbiljna šteta ili prijetnja ozbiljne štete prouzročena i uvozom proizvoda iz Paragvaja pod povlaštenim uvjetima.

Članak 10.

Završetak ispitnih postupaka i postupci bez uvođenja mjera

1. Ako se u ispitnom postupku zaključi da uvjeti utvrđeni u članku 3. stavku 1. nisu ispunjeni, Komisija objavljuje odluku o završetku ispitnog postupka i postupanja u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 19. stavka 3.
2. Komisija objavljuje izvješće u kojem navodi svoje nalaze i obrazložene zaključke donesene u vezi sa svim relevantnim činjeničnim i pravnim pitanjima, uzimajući na odgovarajući način u obzir zaštitu povjerljivih informacija u smislu članka 13.

Članak 11.

Uvođenje konačnih zaštitnih mjera

1. Ako se u ispitnom postupku zaključi da su uvjeti utvrđeni u članku 3. stavku 1. ispunjeni, Komisija može donijeti konačne zaštitne mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 19. stavka 3.

2. Komisija objavljuje izvješće sa sažetkom materijalnih činjenica i razmatranja relevantnih za odlučivanje, uzimajući na odgovarajući način u obzir zaštitu povjerljivih informacija u smislu članka 13.
3. Komisija ne primjenjuje, produljuje niti zadržava na snazi bilateralnu zaštitnu mjeru nakon isteka prijelaznog razdoblja.
4. Ako Komisija utvrdi da se mjera primjenjuje na Mercosur kao pojedinačni subjekt, Paragvaj se izuzima od primjene mjere, osim ako rezultat ispitnog postupka pokaže da je ozbiljna šteta ili prijetnja ozbiljne štete prouzročena i uvozom proizvoda iz Paragvaja pod povlaštenim uvjetima.

Članak 12.

Trajanje i preispitivanje zaštitnih mjera

1. Zaštitna mjera ostaje na snazi samo u razdoblju potrebnom za sprečavanje ili ispravljanje ozbiljne štete za industriju Unije i za olakšavanje prilagodbe. To razdoblje ne smije biti dulje od dvije godine, osim ako se produlji u skladu sa stavkom 2.

2. Početno trajanje zaštitne mjere, kako je navedeno u stavku 1., može se produžiti za najviše dvije godine pod uvjetom da je zaštitna mjera i dalje potrebna za sprečavanje ili ispravljanje ozbiljne štete za industriju Unije i da postoje dokazi o tome da je u tijeku prilagodba industrije Unije. U slučaju osjetljivih proizvoda zaštitna mjera produžuje se za najviše dvije godine, pod uvjetom da je i dalje potrebna za sprečavanje ili popravljavanje ozbiljne štete nanesene industriji Unije.
3. Nijedna zaštitna mjera ne smije se ponovno primjenjivati na uvoz proizvoda iz Priloga 10.- A (Raspored ukidanja carina) Sporazumu o partnerstvu i Priloga 2.-A (Raspored ukidanja carina) Privremenom sporazumu o trgovini koji je već bio predmet takve mjere, osim ako je isteklo razdoblje koje je jednako polovini ukupnog trajanja prethodne zaštitne mjere.
4. Svaka država članica, svaka fizička ili pravna osoba koja djeluje u ime industrije Unije ili svako udruženje koji nema pravnu osobnost i koje djeluje u ime industrije Unije može zatražiti produženje kako je navedeno u stavku 2. ovog članka. U takvom slučaju Komisija prije donošenja odluke o produženju provodi preispitivanje kako bi ispitala jesu li ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 2. ovog članka, uzimajući u obzir čimbenike iz članka 7. stavka 5. Komisija može pokrenuti takvo preispitivanje na vlastitu inicijativu ako postoje dostatni dokazi *prima facie* o tome da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 2. ovog članka. Zaštitna mjera ostaje na snazi do ishoda tog preispitivanja.

5. Obavijest o pokretanju preispitivanja iz stavka 4. ovog članka objavljuje se u skladu s člankom 5. stavcima 6. i 7. Preispitivanje se provodi u skladu s člankom 7.
6. Svaka odluka o produljenju na temelju stavka 2. ovog članka provodi se u skladu s člancima 10. i 11.
7. Ukupno trajanje zaštitne mjere, uključujući razdoblje primjene svih privremenih zaštitnih mjera, početno razdoblje primjene i svako njegovo produljenje, ne smije biti dulje od četiri godine.

Članak 13.

Povjerljivost

1. Informacije primljene na temelju ove Uredbe upotrebljavaju se samo za potrebe za koje su zatražene.
2. Informacije povjerljive prirode i informacije pružene na povjerljivoj osnovi primljene na temelju ove Uredbe ne otkrivaju se bez izričite suglasnosti pružatelja tih informacija.

3. U svakom zahtjevu za povjerljivost navode se razlozi zbog kojih bi informacije trebale biti povjerljive. Od zainteresiranih strana koje pružaju povjerljive informacije zahtijeva se da dostave sažetke tih informacija koji nisu povjerljivi. Ti sažetci moraju biti dovoljno detaljni kako bi omogućili razumijevanje suštine povjerljivih informacija. U iznimnim okolnostima, te zainteresirane strane mogu navesti da nije moguće sažeti takve informacije. U takvim slučajevima zainteresirane strane moraju dostaviti izjavu s razlozima zašto informacije nije moguće sažeti. Međutim, ako se pokaže da zahtjev za povjerljivost nije opravdan i ako pružatelj informacija ne želi ni objaviti informacije ni odobriti njihovo otkrivanje bilo u općem ili u sažetom obliku, dotične se informacije mogu zanemariti.
4. Ako se informacije o proizvodnji, proizvodnom kapacitetu, zaposlenosti, plaćama, obujmu i vrijednosti domaće prodaje ili prosječnoj cijeni iznose na povjerljivoj osnovi, Komisija osigurava dostavu smislenih sažetaka koji nisu povjerljivi i u kojima se otkrivaju barem agregirani podaci ili, u slučajevima u kojima bi otkrivanje agregiranih podataka narušilo povjerljivost podataka društva, indeksi za svako razdoblje od 12 mjeseci koje je predmet ispitnog postupka, kako bi se zainteresiranim stranama osiguralo ostvarivanje prava na obranu. U tom bi pogledu trebalo razmotriti zahtjeve za povjerljivost u situacijama u kojima to opravdavaju određene strukture tržišta ili industrije Unije. Ovom se odredbom ne sprečava dostavljanje detaljnijih sažetaka koji nisu povjerljivi.

5. Zahtjevi za povjerljivost nisu opravdani za informacije o osnovnim tehničkim standardima i standardima kvalitete ili uporabama predmetnog proizvoda. Zahtjevi za povjerljivost informacija o identitetu podnositelja zahtjeva i drugih poznatih proizvodnih društava koja nisu dio zahtjeva opravdani su samo u iznimnim okolnostima, što je Komisija dužna obrazložiti. U tom pogledu zahtjevi za povjerljivost ne mogu se opravdati pukim tvrdnjama. Ako se identitet podnositelja zahtjeva ne može otkriti, Komisija otkriva ukupan broj proizvođača uključenih u industriju Unije i udio proizvodnje koji podnositelji zahtjeva čine u ukupnoj proizvodnji industrije Unije.
6. Informacije se u svakom slučaju smatraju povjerljivima ako je vjerojatno da bi njihovo otkrivanje moglo imati znatan štetan učinak na pružatelja ili na izvor tih informacija.
7. Stavcima od 1. do 6. ne sprečava se tijela Unije da upućuju na opće informacije, a posebno na razloge na kojima se temelje odluke donesene na temelju ove Uredbe. Međutim, tijela Unije ipak moraju uzeti u obzir opravdani interes dotičnih fizičkih i pravnih osoba da se ne otkriju njihove poslovne tajne.

Članak 14.

Izvjeshće

1. Komisija Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja godišnje izvješće o primjeni, provedbi i ispunjenju obveza iz ove Uredbe.
2. Izvješće među ostalim sadržava informacije o primjeni svih privremenih i konačnih zaštitnih mjera, svih mjera prethodnog nadzora, svih regionalnih mjera nadzora i zaštitnih mjera te završetku svih ispitnih postupaka ili postupaka bez uvođenja mjera.
3. U izvješću se iznosi sažetak statističkih podataka i kretanja trgovine sa svakom dotičnom zemljom za koju postoji zaštitna mjera.
4. Europski parlament može, u roku od dva mjeseca nakon što Komisija podnese izvješće, pozvati Komisiju na sastanak svojeg nadležnog odbora da predstavi i objasni sva pitanja u vezi s provedbom ove Uredbe.
5. Komisija objavljuje svoje izvješće najkasnije tri mjeseca nakon njegova podnošenja Europskom parlamentu i Vijeću.

Članak 15.

Najudaljenije regije Europske unije

1. Ako se proizvod podrijetlom iz dotične zemlje uvozi pod povlaštenim uvjetima na područje jedne ili više najudaljenijih regija Unije u toliko povećanim količinama i pod takvim uvjetima da uzrokuje ili prijeti da će uzrokovati ozbiljno pogoršanje gospodarskog stanja najudaljenije regije odnosno najudaljenijih regija Unije, Komisija iznimno može donijeti zaštitne mjere ograničene na područje dotičnih najudaljenijih regija, osim ako se postigne obostrano zadovoljavajuće rješenje.
2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., druga pravila utvrđena u ovoj Uredbi koja se primjenjuju na zaštitne mjere primjenjuju se i na sve zaštitne mjere donesene na temelju ovog članka.
3. Za potrebe stavka 1. „ozbiljno pogoršanje“ znači velike poteškoće u gospodarskom sektoru u kojem se proizvode istovjetni ili izravno konkurentski proizvodi. Ozbiljno pogoršanje utvrđuje se na temelju objektivnih čimbenika, uključujući sljedeće:
 - (a) povećanje obujma uvoza u apsolutnom ili relativnom smislu u odnosu na domaću proizvodnju i uvoz iz drugih zemalja; i
 - (b) učinak uvoza na stanje u predmetnoj industriji ili gospodarskom sektoru, što uključuje razinu prodaje, proizvodnje, financijsku situaciju i zaposlenost.

Članak 16.

Mjere za sprečavanje izbjegavanja mjera

Ako Komisija utvrdi izbjegavanje zaštitnih mjera putem promjena trgovinskih ruta, uključujući uvoz iz stranaka koje su izuzete od zaštitnih mjera predviđenih u ovoj Uredbi, obavješćuje nadležna tijela država članica kako bi se pojačala carinska suradnja sa zemljama Mercosura na provjeravanju usklađenosti s pravilima o podrijetlu predviđenima Sporazumom o partnerstvu i Privremenim sporazumom o trgovini te osiguravanju potpune usklađenosti s tim pravilima.

Članak 17.

Delegirani akti

Na opravdani zahtjev zainteresirane industrije Unije ili na vlastitu inicijativu Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 18. kako bi izmijenila Prilog u pogledu popisa osjetljivih proizvoda.

Članak 18.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 17. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od 18 godina počevši od datuma stupanja na snagu Sporazuma.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 17. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 17. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 19.
Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor osnovan člankom 3. stavkom 1. Uredbe (EU) 2015/478 Europskog parlamenta i Vijeća⁵. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 4.

Članak 20.

*Primjena ove Uredbe na Sporazum o partnerstvu između EU-a i
Mercosura i Privremeni sporazum o trgovini između EU-a i Mercosura*

1. Ova se Uredba primjenjuje na Privremeni sporazum o trgovini od datuma stupanja na snagu Privremenog sporazuma o trgovini do datuma stupanja na snagu Sporazuma o partnerstvu. Ova se Uredba primjenjuje na Sporazum o partnerstvu nakon što on stupi na snagu, a Privremeni sporazum o trgovini prestane proizvoditi pravne učinke.
2. Odnos između Sporazuma o partnerstvu i Privremenog sporazuma o trgovini uređen je člankom 3.2. stavcima od 3. do 8. Sporazuma o partnerstvu.

⁵ Uredba (EU) 2015/478 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 83, 27.3.2015., str. 16., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/478/oj>).

Članak 21.
Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu

Za Europski parlament
Predsjednica

Za Vijeće
Predsjednik/Predsjednica

PRILOG

OSJETLJIVI PROIZVODI

- I. Sljedeći proizvodi podliježu carinskim kvotama Europske unije na temelju odjeljka B Priloga 10.-A (Raspored ukidanja carina) Sporazumu o partnerstvu i odjeljka B Priloga 2.-A (Raspored ukidanja carina) Privremenom sporazumu o trgovini:
1. Svježa govedina
 2. Visokokvalitetno svježe, rashlađeno i smrznuto meso od životinja vrste goveda
 3. Smrznuta govedina, među ostalim za preradu
 4. Svježa i rashlađena, smrznuta i pripremljena svinjetina
 5. Meso peradi bez kostiju, uključujući proizvode od peradi
 6. Meso peradi s kostima
 7. Mlijeko u prahu
 8. Sir
 9. Početna hrana za dojenčad
 10. Kukuruz i sirak
 11. Riža
 12. Šećer za rafiniranje
 13. Ostali šećeri

14. Jaja
15. Albumini iz jaja
16. Med
17. Rum i druga destilirana pića dobivena destilacijom fermentiranih proizvoda od šećerne trske
18. Kukuruz šećerac
19. Kukuruzni škrob i škrob od manioke
20. Derivati škroba
21. Etanol
22. Češnjak
23. Biodizel.

II. Proizvodi iz sljedećih tarifnih stavki:

Agrumi: naranče, limuni i mandarine: 08051020, 08051080, 08052010, 08052030, 08052050, 08052070, 08052090, 08054000, 08055010, 08055090, 08059000
